

26B:8

Fråga om vattenmätares tillförlitlighet. Tillika fråga om betalningsansvar för vatten som runnit bort genom vattenkranar, vilka lämnats öppna efter driftstopp på kommunens vattenledningsnät.

L.C. ägde två fastigheter i förutvarande Häverö kommun. Fastigheterna är anslutna till kommunens allmänna va-anläggning i Herräng och är försedda med vattenmätare. Häverö kommun uppgick 1.1.1971 i Norrtälje kommun.

Kommunen yrkade förpliktande för L.C. att utge bruksavgifter för vatten som påförts honom för tiden 27.9.1969 - 7.10.1970 med 2 082 kr, varav 180 kr i fast avgift och återstoden i kubikmeteravgift, samt för tiden 8.10.1970 - 31.12.1.970 med 669 kr i kubikmeteravgift eller med tillhoppa 2 751 kr.

L.C. medgav betalningsskyldighet för den fasta avgiften och för hälften av mängdavgifterna, sedan avdrag först gjorts för 640 m³, men bestred i övrigt kommunens talan. Han anförde: På fastigheterna drivs en café- och restaurantrörelse. I byggnadens övervåning finns en privatbostad, bestående av sex rum och badrum samt separat toalett. I bottenvåningen finns en liten och en stor matsal, kök med två diskbänkar, diskmaskin och tvättställ, en personaltoalett med wc och tvättställ, en damtoalett med två wc och två tvättställ samt en herrtoalett med ett wc, en urinoar och ett tvättställ. Det vitsordas i och för sig att fordrat belopp motsvarar korrekt beräknade bruksavgifter för uppmätta vattenmängder. Emellertid har slarv från vattenverket i samband med två driftstopp under hösten och vintern 1969 förorsakat en onormal vattenåtgång. Då vattnet stängdes av kom kranarna i både dam- och herrtoaletten att lämnas öppna. När sedan vattnet släpptes på, rann det ur kranarna utan att det uppmärksammades, eftersom det skedde nattetid. Vid båda tillfällena inträffade översvämning. Vattenverkets slarv består i att inte ha underrättat om driftstoppet. Den vattenmängd som runnit ut vid dessa tillfällen, har han beräknat till 640 m³. Kostnaden för denna vattenmängd skall kommunen på grund av sin försummelse själv bära. Vidare har på grund av mätarfel alldeles för stor vattenmängd uppmätts. Med den utrustning och användning fastigheterna har, är det en omöjlighet att göra av med så mycket vatten som mätaren visat. Påståendet om mätarfel styrks av att kommunen bytte mätaren under 1971. Efter mätarbytet har vattenförbrukningen varit mycket lägre. På grund av mätarfelet skall - sedan 640 m³ borträknats - kommunen stå för hälften av den totala mängdavgiften.

Kommunen anförde: Kommunen bestrider att något slarv från dess sida förelegat i samband med driftstopp. L.C. har naturligtvis i egenskap av fastighetsägare att själv svara för att inga kranar står öppna. Kommunen bestrider vidare att mätaren varit felaktig. Sedan L.C. påstått att vattenmätaren visade för stor uttagen vattenmängd och begärt reducering av debiterade avgifter, skedde genom dåvarande Häverö kommuns försorg viss kontrollmätning under tiden 7.10 - 12.11.1970. Provningen verkställdes av rörmontören S.H. Mätaren befanns därvid fungera oklanderligt. Det mätarbyte L.C. åberopar som stöd för sitt påstående om mätarfel ägde rum i samband med omnumrering av mätare i bl a Herräng. Då arbetet skulle genomföras hos L.C., visade det sig att den befintliga mätaren läckte och att locket var sönder. Detta var anledningen till mätarbytet. Orsaken

var således inte misstanke om felvisning. Vidare var den mätare som då utbyttes inte den som L.C. påstår ha varit felaktig utan en som installerats i fastigheterna 6.12.1971. Uppmätningen av vatten under 1971 har alltså skett med den mätare som enligt L.C. varit felaktig. Någon anmärkning mot mätresultatet för 1971 har L.C. emellertid inte framställt. Den stora förbrukningen under den tid som avses med debiteringarna kan ha naturliga förklaringar. Räknar man bort de 640 m³ som L.C. påstår ha runnit bort vid översvämningstillfällena är förbrukningen dessutom inte anmärkningsvärt mycket större än under andra perioder.

Va-nämnden yttrade:

I målet är ostridigt att fordrat belopp motsvarar taxeenlig rörlig avgift för uppmätta vattenmängder och taxeenlig fast avgift med avdrag för viss preliminär avgift. Tvisten mellan parterna hänför sig till frågorna om kommunen är ansvarig för att viss vattenmängd runnit bort i samband med driftavbrott i vattenverket och om vattenmätaren visat högre förbrukning än den verkliga.

L.C:s uppgift att 640 m³ vatten runnit bort på grund av att kranar i vårdshuset lämnats öppna efter driftavbrott i vattenverket vid två tillfällen under hösten och vintern 1969, har inte ifrågasatts av kommunen och får därför godtas. Det kan emellertid inte läggas kommunen till last såsom vårdslöshet att underrättelse om driftavbrotten, vilka såvitt utredningen gett vid handen varit kortvariga, ej utgått till L.C. Ansvar för följderna av att kranar vid sådana tillfällen lämnats öppna åvilar därför inte kommunen.

Till utredning i frågan om vattenmätarens skick har på kommunens begäran förhör hållits med rörmontören S.H. S.H., som är anställd vid Norrtälje kommun, har inför Va-nämnden uppgivit: Han var anställd som rörmontör i f.d. Häverö kommun och sysslade därvid bl.a. med vattenmätare. Vid ett tillfälle provade han mätaren hos L.C. Innan mätarkontrollen påbörjades, undersökte han om något läckage förelåg och konstaterade att så ej var fallet. Kontrollen skedde genom att vatten tappades upp i hinkar - han vill minnas att det var tiolitershinkar - varefter mätaren avlästes. Fem eller sex hinkar mättes. Mätaren var så konstruerad att det exakta antalet liter kunde avläsas; tappades 10 liter skulle mätaren alltså visa tio liter. Både han själv och L.C. avläste mätaren. Mätaren gick inte för fort utan visade korrekt resultat. Hans intryck var att L.C. godkände mätresultatet.

L.C. har i målet åberopat fotokopior av två abonnemangskort. Det ena avser huvudsakligen tiden fr.o.m. 29.5.1968 fram till årsskiftet 1970/1971 och det andra den därefter följande tiden.

Av nämnda utredning framgår att 2 222 m³ vatten, motsvarande debiterad förbrukning, uppmäts för den första av de i målet aktuella debiteringsperioderna eller för tiden 27.9.1969 - 7.10.1970 samt att 1 850 m³ vatten uppmäts för tiden fr.o.m. 29.5.1968 fram till 27.9.1969. I jämförelse med sistnämnda period kan alltså en viss ökning av uppmätt vattenförbrukning konstateras.

Om emellertid beaktas att 640 m³ vatten runnit bort vid översvämningstillfällena, är skillnaden inte så betydande att den ger skäl att misstänka felvisning hos vattenmätaren.

Beträffande den andra av de i målet aktuella debiteringsperioderna eller tiden 8.10 - 31.12.1970 har L.C. - med utgångspunkt från att mätarställningen var 6 369 vid periodens början och 7 038 vid periodens slut - debiterats för en

förbrukning av 669 kbm vatten. I detta fall är emellertid redovisningen på abonnemangskorten inte entydig. Sålunda har på det ena kortet mätarställningen 31.12.1970 angetts vara 7 038, medan en därefter följande anteckning för 14.5.1971 upptar mätarställningen till 6 982. Vidare har på det andra kortet mätarställningen såväl "701230" som 14.5.1971 angetts vara 7 038, varjämte under en rubrik för anteckningar anmärkts "14.5-71 6982". Enligt samma kort var mätarställningen 6.12.1971 - då enligt vad utredningen gett vid handen den aktuella mätaren utbyttes - 7 641. Utredningen i denna del tyder närmast på att L.C. till följd av felavläsning av mätaren vid årsskiftet 1970/1971 kommit att debiteras en högre förbrukning än den verkliga för perioden 8.10 - 31.12.1970. Nämnade förhållande kan emellertid inte tas till intäkt för en reducering av för denna period påförd avgift, eftersom det får förutsättas att L.C. fått kompensation vid debiteringen för den påföljande perioden.

På grund av det anförda och då ej heller utredningen i övrigt ger stöd för antagande att mätaren visat högre förbrukning än den verkliga kan L.C. inte undgå betalningsskyldighet för hela det av kommunen fordrade beloppet.

Va-nämnden förpliktade L.C. att till kommunen utge 2 751 kr.

Beslut: 1974-11-06, BVA 34

Mål nr: VA 49/73

L.C. väjdade mot beslutet och yrkade i Vattenöverdomstolen ogillande av kommunens talan i vad L.C. bestritt densamma hos Va-nämnden.

Kommunen bestred ändring.

Vattenöverdomstolen fastställde Va-nämndens beslut.

Dom: 1975-06-17, avd 1, DT 19

Mål nr: T 56/74